

[Bouet.]

Optagelse i en statsanerkendt Kasse, men det er en Kendsgerning, at de, der ikke er Medlemmer af den faglige Organisation, ikke er velsete, og som Regel maa de betale et højere Kontingent end de Medlemmer, der samtidig er Medlemmer af en faglig Organisation. Jeg beder den højtærede Arbejds- og Socialminister, hvis et saadant Tilfælde kommer til at foreligge, da at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

Sagen skal jo, som det er oplyst, i Udvalg, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Gudiksen: Det, der i særlig Grad har samlet Interessen og været drøftet i Forbindelse med dette Lovforslag i det andet høje Ting og i det høje Landsting, er især Størrelsen af Arbejdsløshedsbidragene til de arbejdsløse og § 13 om Tilskud fra det offentlige til Kasserne, ikke derimod i særlig Grad Arbejdsanvisningen eller Kontrollen. Jeg finder imidlertid Anledning til at sige nogle Bemærkninger herom. Ledelsen af Kasserne og Kontrollen ligger nu saa godt som udelukkende i Kasserens Haand, efter min Mening uden nogen effektiv Kontrol fra det offentlige Side. Der lyder da ogsaa stadig mange Klager fra Kommunerne over Forholdet; de forstaar stadig ikke — og med Rette —, at der samtidig med, at der er stor Efterspørgsel efter Arbejdskraft, kan være mange, der gaar til Kontrol. Det burde heller ikke finde Sted, idet det foruden at koste Staten mange Penge til Understøttelse ogsaa — og det er det værste — betyder Spild af Arbejdsdage og mindre Produktion, hvilket sidste i det lange Løb rammer os alle, ikke mindst Arbejderne. Ganske vist kan man maaske hævde, at Staten ved Arbejdernes egen Ledelse og Kontrol sparer en Del, men det er dog vist alligevel en temmelig dyr Historie for Samfundet, rent umiddelbart ved de store Understøttelser og indirekte derigennem, at den nedsætter Produktionen ganske betydeligt.

Ved Arbejdskortenes Bortfald gik en Kontrol væk, som kunde have været effektiv, men Fagforeningerne ønskede dem ikke, og Arbejdsgiverne forstod ikke Betydningen af disse Kort, og derfor maatte man opgive denne Skanse mod Misbrug.

Der knytter sig det morsomme til Opgivelsen af Arbejdskortene, at man samtidig maatte opgive Kontrollen med Løsarbejdernes Indkomster, og i en Tid, da

Skattevæsenet, jeg vil ikke just sige jager efter Folks Indkomster, men søger at komme til Bunds i dem, ser det lidt mærkeligt ud, at man her over for Løsarbejderne — det drejer sig om flere Tusinde — intet Middel har til at skaffe Oplysninger om deres Indtægter; Arbejdskortene var en udmærket Ordning i saa Henseende. Ved deres Afskaffelse sænkes ogsaa Løsarbejdernes beregnede Gennemsnitsindtægt, og det betyder selvfølgelig, at Statstilskuddet maa stige, for ikke at tale om, at Staten faar mindre Skatteindtægt af disse Folk.

I det andet høje Ting har det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen over for Bibeholdelsen af $\frac{4}{5}$ -Understøttelsen sagt, at Opmærksomheden herefter i høj Grad maa rettes imod dette Forhold, altsaa imod Kontrollen. Deri er jeg enig, og selv om man over for denne Kritik af Kontrollen henviser til, at Arbejdsdirektøren fik den Opgave, sidste Gang Loven om Tremandsudvalgene var til Behandling her i Tinget, at tage Kontrollen paa sine Skuldre, den, som blev væk, da Arbejdskortene bortfaldt, vil han, alle sine gode Egenskaber ufortalt, ikke kunne løse denne Opgave, han vil højst kunne tage enkelte Stikprøver, men det betyder uendelig lidt. Jeg ved ikke, om han har foretaget Stikprøver endnu, men det kan i hvert Fald ikke faa større Betydning. Sandheden er, at Kasserne nu mere end før passer Kontrollen alene. I 1945—46 var Ledigheden blandt Arbejdsmændene 21,1 pCt., men naar man i Landkommunerne ser paa dette Tal, synes man ikke, at der har været saa stor Arbejdsledighed, men det kan selvfølgelig hænge sammen med, at enkelte Medlemmer kan snyde Kontrollen og gaa til Arbejde samtidig med, at de gaar til Kontrol. Jeg vil gerne spørge her i Tinget, om vi virkelig i en Tid, da vi skulde gøre alt for at faa Produktionen op i højeste Gear, har Raad til at faa en Masse spildte Arbejdsdage, og jeg kan ikke undlade her at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke snart var Tiden til at lade 3 Mands Udvalgene overtage Kontrollen i Stedet for, at de nu faktisk fører en vegeerende Tilværelse. 3 Mands Udvalgene har ingen Betydning i Dag, fordi de ingen virkelig Bemyndigelse og Opgave og intet Ansvar har. 3 Mands Udvalgene er i Virkeligheden en Skueret, som Demokratiet foreløbig forsøgte at berolige sig selv med, og som man mente skulde kunne føre nogen Kontrol med Kasserne. 3 Mands Udvalgene er det eneste demokratiske Organ i hele vor Arbejdsløshedslovgivning. Derfor maa Demokratiet